

Koti Katulapselle

tiedotuslehti | maaliskuu 2020

**Unelmaloma
Kolumbiassa**

**Por Una Son
Risan lasten
kesäleiri**

**Uusia lapsia
Intian
New Hope
-kodille**

*Kuvassa tilanhoitajan
mökki Casa Blancan
maatilalla Kolumbiassa.*

Loma Casa Blancassa tekee hyvää

Tässä numerossa kerromme maatilamatkoista osana yhdistyksemme toimintaa ja esittelemme intialaisen New Hope -kodin uudet lapset. Matkailun tuotolla katetaan maatilankuluja, ja turismi auttaa myös saamaan työllemme uusia tukijoita. Moni on löytänyt Casa Blancassa paikkansa kummina, vastuunkantajana tai vapaaehtoistyöntekijänä. Jos turismi saadaan kasvuun, Casa Blancasta voi tulla merkittävä tulolähde Por una Sonrisan työlle Bogotassa.

Koti Katulapselle ry järjestää ryhmämatkoja tammi-helmikuussa, mutta Casa Blancassa voi lomailla muulloinkin. Maatilaa voi vuokrata haluamilleen päville yhdistyksemme kautta. Myös yksittäisen huoneen varaaminen on mahdollista arkipäivinä. Lähivuosien tavoitteenamme on

vähintään kaksinkertaistaa matkailutoimintamme. Kutsumme kaikki työmme tukijat matkailutalkoisiin: kertomaan Casa Blancasta ystäväpiirissään ja jakamaan informaatiota. Kotisivuiltamme löytyy maatilasta tiivis tietopaketti sosiaalisessa mediassa jaettavaksi, ja suosittelemme myös tämän talven matkalle osallistuneen Ellen Karhulammen blogia Ms Tati matkustaa. Jakakaa ja peukuttakaa! Blogissa Ms Tati kertoo hurmaavalla tyyliällään kokemuksistaan Casa Blancassa ja muuallakin Kolumbiassa.

Casa Blancan esittely:

<https://www.kotikatulapselle.com/11>

Ellenin blogi löytyy nimellä Ms Tati matkustaa

<https://mstatimatkustaa.blogspot.com/>

Ms Tatilla on myös FB-sivu.

Por una Sonrisan lapsia Casa Blancan uima-altaalla. Tämän vuoden ensimmäinen lastenleiri pidettiin helmikuussa, ja osallistujia oli kolmisenkymmentä. Isot lapset yöpyivät telttoissa.

Unelmaloma Kolumbiassa

Teksti: Ellen Karbulampi

Matkahaave ja sen toteutuminen

Luin eräältä sosiaalisen median matkailusivustolta postauksen: suomalainen ryhmä oli varannut Kolumbiasta kahvifarmin helmikuussa kahdeksi viikoksi. Talossa olisi vielä tilaa mukaan haluaville. Tarkemmista tiedoista kävi ilmi, että majoituskustannukset lomasta menisivät Bogotan katu-lapsityön hyväksi.

Kiinnostuin heti. Olin hiukan etsiskellyt sopivaa matkaa jonnekin vähän kauemmaksi, jotta voisin juhlistaa vuodenvaihteessa tapahtuvaa eläkkeelle jäämistäni. Tähän tarkoitukseen ei kuitenkaan ihan mikä tahansa matka tuntunut sopivan, hakusessa oli jotakin merkityksellistä. Kun näin ilmoituksen, ajattelin että se merkitys saattaisi olla tässä. Samalla kun itse lomailisi uudessa, mielenkiintoisessa ja luonnotaan ehkä maailman monipuolisimmassa maassa, voisi tulla auttaneeksi avun tarpeessa olevia lapsia ja nuoria.

Houkuttelin ystävän mukaan ja siitä Kolumbian seikkailu alkoi. Lähdössä oleva ryhmä piti yhteyttä toisiinsa ja tapasikin jo ennen lähtöä. En päässyt yhteistapaamiseen mukaan, mutta oli hienoa, kun Leila Ponkala kokeneena Kolumbian kävijänä ja kohteen tuntijana olisi mukana ja jo ennakoon käytettävissä kaikenlaisissa mieleen tulevista kysymyksissä. Kysymyksiä Leilalle satelikin. Onko Kolumbiassa turvallista? Mitä ottaa mukaan ja millaisia rokotuksia mahdollisesti tarvitaan?

Perillä ensimmäisenä aamuna herätessä aikaero ja matkan rasitukset vielä hieman painoivat, mutta yläkertahuoneen ikkunasta avautui värikäs, aurinkoinen puutarha täynnä linnunlaulua ja perhosia. Suomen helmikuun ankeudesta tulevalle se oli kuin

keidas, jonka melkein pelkäsi olevan vain kangastusta.

Vanha kivitalo oli viihtyisä ja kylpyläpalveluina oli tarjolla kaksi saunaa ja uima-allas ulkona. Sasaiman kylään oli sopiva kävelymatka päiväohjelmaa kaipaaville. Tilanhoitaja Enrique auttoi kaikissa mahdollisissa käytännön asioissa ja esitteli myös kahvin kasvatusta ja kahvisadon käsittelyä ennen kuin kahvi on valmista juotavaksi. Puolipäivähoito oli mahdollista saada ja kaikki käyttivätkin tätä mahdollisuutta hyväkseen.

Ryhmää kiinnosti nähdä kahvinviljelysseudun lisäksi myös Karibiaa, joten matkasta tuli monipuolinen. Minä ja ystäväni päädyimme lähtemään Karibialle siirtymisen vaiheessa omaan suuntaamme, rannikolla sijaitsevaan mielenkiintoiseen ekohotelliin, sekä viettämään muutamia päiviä Bogotan kulttuuri-rientojen äärellä. Neuvoja ja apua tämänkin suunnitteluun ja toteutukseen saatiin. Sasaimassa vietimme lomamme ensimmäisen viikon.

Katulapsityö

Sasaimassa olon kohokohta oli, kun katulapsityön piirissä olevia lapsia ja nuoria saapui kahvitilalle pariiksi päiväksi. Päivät olivat intensiivisiä ja uusia tuttavuuksia solmittiin innokkaasti yhteisissä joukkuepeleissä ja iltanuotiolla vaahtokarkkeja paistaessa.

Tapasimme myös Por una Sonrisan työntekijöitä ja vapaaehtoisia – lähtien jo lentokentältä, jossa meitä oltiin vastassa rasittavan matkan jälkeen kyydin kanssa. Kuulimme työskentelyn muodoista ja tuloksista. Por una Sonrisa on ollut vuodesta 2012 lähtien Koti Katulaselle ry:n yhteistyöjärjestö Kolumbiassa. Erityisen antoisaa oli tavata opiskeluissaan ja elämässään menestyneitä jo aikuistuneita nuoria, jotka

Kuva: Ellen Karhulampi

nyt vuorostaan auttavat muita. Tällainen ihailua herättävä henkilö oli mm. vapaaehtoistyötä Por una Sonrisassa tekevä Carlos Mantilla, joka oli varttunut Koti Katulapselle ry:n aikaisemman yhteistyöjärjestön Misericordia en Acciónin lastenkodissa. Viime vuoden lopulla hän valmistui yliopistosta sosiaalityöntekijäksi. Hänen lopputyönsä aiheena oli huumeidenkäyttäjävanhempien lasten resilienssi eli selviytymiskyky, ja hänellä oli tässä työssään laaja, eri puolilta Kolumbiaa hankittu haastatteluaineisto.

Por una Sonrisa auttaa slummialueella asuvia lapsia, joiden kotipiirissä ja naapurustossa on paljon mm. päihteisiin liittyviä ongelmia. Järjestö pitääkin tärkeänä, että nämä lapset pääsevät mahdollisimman varhain näkemään huumeidenkäytölle vaihtoehtoja elämään. Päiväkoti ja isommille koululaisille järjestettävä iltapäiväkerhotoiminta ovat siksi ydintyötä. Yleensä lapset tulevat toiminnan piiriin n. viisivuotiaina ja saattavat jatkaa osallistumista lähelle aikuisikää. Sasaimassa vierailleet lapset ja nuoretkin olivat iältään 5-15 -vuotiaita. Työn kustannuksia katetaan kummitoiminnan kautta. Tätä varten lapsilla voi olla useampiakin kummeja. Sasaiman kahvitilaa ja sen tiloja käytetään lasten virkistystoimintaan. Lapset voivat käydä siellä retkellä kuten täälläkin kertaa.

Jos hyvää tekevä loma kiinnostaa

Kahvitila Casa Blancaa on tarkoitus jatkossa markkinoida enemmänkin matkailukäyttöön. Suomalaisille kävijöille on ollut tarjolla tämänvuotista matkaamme vastaava helmikuun matka jo muutamana aikaisempana vuonna. Myös ensi vuonna tämä matka on tarkoitus järjestää.

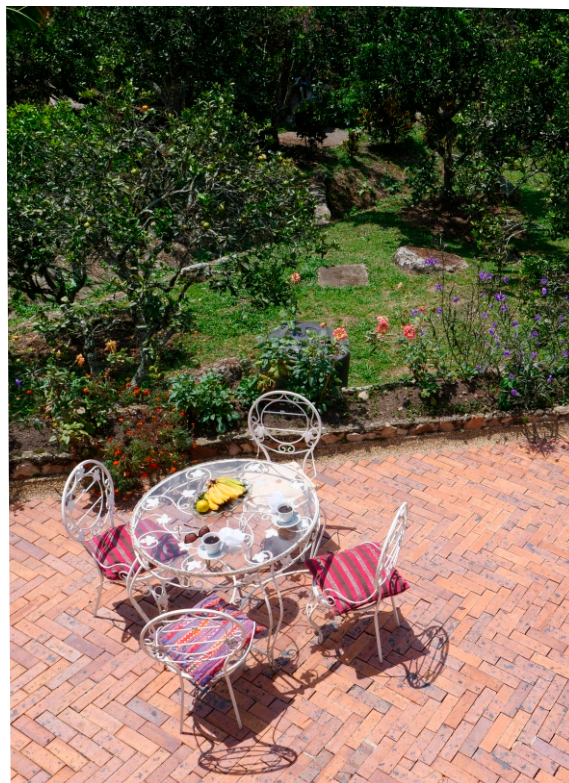
Kahvinviljelys on Kolumbian pääelinkeinoja ja hyvin suuri osa kahvista tuotetaan Sasaiman tilan kaltaisilla pienillä tiloilla. Kolumbialainen kahvi on maailmankuulua laadustaan ja maustaan. Siksi olikin todella mielenkiintoista tutustua kahvinviljelyyn tilanhoitajan esittelemänä. Saatoimme myös

täydentää Sasaimassa saamaamme oppia osallistumalla vielä Bogotassa kaupunkikierrrokseen, johon kuului yhtenä ohjelmanumerona kahvinmaistelu.

Vierailijoille on tilalla tarjolla myös oman puutarhan hedelmiä. Bogotan hedelmämaistelussa opimme, että Kolumbiassa kasvaa yli 100 erilaista hedelmälajia. Suurinta osaa niistä emme tunteneet entuudestaan. Aamiaisella Sasaimassa syötiin hedelmäsalaattia ja omia hedelmiä oli tarjolla muulloinkin. Loma oli siis melkoista vitamiinitankausta.

Loma kahvitilalla sopii luontoa ja rauhaa arvostavalle matkailijalle. Kasvi-, lintu- ja perhoslajeja oli tutkailtavaksi ylenpalttisesti eikä niitä havainnoidakseen tarvinnut hankkiutua vaikeapääsyisiin paikkoihin. Luonto tulee lähes syyliin tilalla ja keskittyminen luonnon rauhaan on ihanaa hermolepoa. Jopa somepaastoa saattaa tulla pidettyä. Sasaima tarjoaa mahdollisuuden elää maaseudun hidastempoista elämää.

Jos matkan kahvitilalle haluaa yhdistää muuhun Kolumbiassa matkailuun, Kolumbia on selvästi nousussa oleva matkailumaa, jolla on tarjolla monenlaista tekemistä ja kokemista upeista luonnonkohteista hienoihin ja ainutlaatuisiin kulttuurikohteisiin. Maan turvallisuus on parantunut viime vuosina ja ainakin Sasaimaan ja maan turistikohteina tunnettuihin paikkoihin voi matkustaa rauhallisien mielin, toki samoista turvallisuusnäkökohdista huolehtien kuin missä muualla tahansa.

Uuden alun saanut Kolumbia toivottaa tervetulleeksi

Teksti: Terbi Komulainen

Leipomon luukusta katsoo nainen. Hän on valmiina paistamaan ohi kulkeville arepoja, maissijauhoista paistettuja leipiä, jotka usein tarjoillaan juuston kanssa. Jatkan matkaa ylöspäin, La Candelarian alueelle. Tiiviisti rakennetun kaupunginosan rakennusten seinät ovat saaneet pintaansa huolella suihkutettuja graffitimaalauksia, joiden aiheet läpileikkaavat Kolumbian historiaa. Usea kaltaiseni rinkkaa kantava länsimaalaistaustainen nuori kävelee vastaan ja ohittaa kadulla istuvien käsinthehtyen korujen myyjät.

Muistikuvani on Bogotá'n keskustasta keväältä 2017, jolloin kiersin Latinalaista Amerikkaa. Rauhanprosessi oli sinetöity Kolumbiassa edellisvuoden lopussa. Tieto maan levollisemmasta tilanteesta oli ehtinyt levitä matkoja varaavien keskuudessa. Turismi oli saatu nousuun sisällissodan syövereissä vaikeroineessa maassa ja 2017 vuoden aikana maassa vieraili kanssani 4 miljoonaa muuta matkajaa.

Eläväinen kahvipapujen ja cumbian maa

Kolumbia on ansainnut uuden alun: sen vivahteikas historia, monikulttuurinen kansa sekä sähködyttävä luonto odottavat kohdatuiksi tulemistä. Saavun terminaaliin kaukomatkan bussilla. Jatkan matkaani vielä muutaman tunnin verran pienemmällä bussilla. Istun kyytiin espanjan kieltä puhuvien paikallisten seuraan. Ilma on lämmin ja kostea. Joku avaa bussin ikkunan, se hoitaa ilmastoinnin. Kuljettaja kääntää volyyminappia myötäpäivään. Cumbia-rytmit täyttävät matkustamon. Kolumbia hurmaa matkajain:

Andit, Amazonin sademetsä ja kahden valtameren kosketus tekee maasta omintakeisen. Trooppisilla vuoristoalueilla Kolumbia harjoittaa kahvipapujen viljelyä ja sijoittuu kahvintuottajamaiden tilastoissa kolmanneksi suurimmaksi. Uskonnon harjoittaminen, erityisesti katolilaisuus näkyy niin kolumbialaisessa katukuvassa, ihmisten tavoissa puhua kuin maan perinteissä. Kyselyjen ja tutkimuksien mukaan lähes 90 % kolumbialaisista on kristittyjä, joista 70% katolilaisia. Protestanttien, erityisesti evankelisten määrä on ollut kasvussa ja heitä on tällä hetkellä arviolta noin 16 % kristityistä.

Sisällissota jätti jälkeensä kärsimystä

Kolumbian sota oli länsimaiden suurin ja pitkäkestoisin aseellinen konflikti. Sisällissodan aikana maa nousi kärkeen sisäisten pakolaisten määrässä. YK:n tilastojen mukaan Kolumbiassa on edelleen enemmän maansisäisiä pakolaisia kuin missään muussa maassa. Sisällissodassa kymmeniä tuhansia katosi ja satoja tuhansia ihmisiä menetti henkensä. Omien pakolaisten lisäksi Kolumbiassa elää lähes kaksi miljoonaa Venezuelan pakolaista ja siirtolaista tällä hetkellä.

Sisällissodassa taistelivat keskenään lukuisat ryhmittymät: aseelliset sissijärjestöt, oikeistolaiset puolisolitaalliset joukot, huumekartellit, palkkattappajat ja yksityiset armeijat. Vuonna 2016 solmittu rauha tehtiin vasemmistolaisen FARC:n, suurimman sissisotilaiden ryhmän kanssa. FARC luovutti aseet ja ryhtyi valtion hallinnon kanssa yhteistyöhön.

jatkuu >

Isot varallisuuserot eriarvoistavat kolumbialaisia

Kävelen El Amparo -nimisen bogotalaisen lähion alueella Por una Sonrisa- järjestön työntekijöiden ympäröimänä. Tiedän, että täällä en voisi olla yksin. Talot ovat ränsistyneet ja päälylystämättömillä kaduilla on roskia. Betonisten seinien sisällä tapahtuu asioita, joista en välttämättä halua tulla tietoiseksi. Astumme sisään järjestön ylläpitämän lastenruokalan ovesta. Lapset juoksevat eteiseen ja hymyilevät nähdessään meidät. Heidän perheensä kodit sijaitsevat yhdessä Bogotán vaarallisimmista slummeista. Monet pakolaisina kaupunkiin saapuneet lapset ovat Por una Sonrisan työn ansiosta saaneet elämänsä tasapainoa ja toivoa tulevaisuudesta.

Kolumbia on taloudellisesti toiseksi epätasa-arvoisin maa Latinalaisessa Amerikassa heti Hondurasin jälkeen, ja iso osa kolumbialaista kokee rikkaiden ja köyhien eron vain kasvaneen viimeisen viiden vuoden aikana. El Amparon kaduilla kävellessä näkee

konkreettisesti, kuinka vauraus Kolumbiassa ei ole jakautunut kansan kesken tasaisesti. Erityisen vaikea on sisäisten pakolaisten tilanne. Heistä arviolta 33 % elää äärimmäisessä köyhyydessä.

Kolumbia on avoin tulijoille

Liityn paikallisen oppaan pitämälle kaupunki-kävelykierrokselle. Astumme parin tunnin ajaksi kolumbialaisen kulttuurin ytimeen: herkuttelemme torin suussa sulavilla annonoilla ja passion-hedelmillä, astumme paikalliseen kuppilaan maistamaan kotitekoista fermentoitua chicha-juomaa, kuulemme tarinoita upeiden graffitimaalausten takaa ja aistimme kolumbialaisten innon ottaa vastaan vierailijoita.Epävakausten keskellä eläneen maan kansalaisten keskuudessa on paljon kärsimystä, turhautuneisuutta ja surua. Heidän elämänilonsa ja vieraanvaraisuutensa osoittaa kuitenkin, että maassa elää sitkeä toivo kestävämmästä huomisesta.

Avustusprojektit

Intian-työn projektimme on Uusi toivo -keräys, jonka tuotolla tuemme New Hope -kodin toimintaa ja autamme hankkimaan uusille lapsille koulupuvut ja oppikirjat. Jatkamme myös Intian tonttiprojektia uusien tilojen saamiseksi New Hope kodin pojille.

Kolumbian projektimme on Tärkein tarve -keräys. Tämän hetkein tärkein tarve on kerhohuoneiston vuokraaminen slummilapsille esikouluopetusta antavalle Pepe-kerholle. Pepe joutui pari vuotta sitten muuttamaan Santa Isabelin keskiluokkaisesta kaupunginosasta lastenruokalan tiloihin El Amparon slummiin. El Amparossa ei ole leikkipuistoja, ja sen likaisilla kaduilla näkee paljon huumeidenkäyttöä ja rikollisuutta. Lapsille olisi äärimmäisen tärkeää, että he pääsisivät edes muutamaksi tunniksi päivässä terveeseen ja kauniiseen ympäristöön.

Yhdistyksemme toimintaa voi tukea myös maksamalla vapaaehtoisen kannatusmaksun hallinnollisten kulujen kattamiseksi. Kannatusmaksu on 25 euroa, ja sen voi makaa joko vuosittain tai kuukausittain. Halutessasi voit liittyä vakituiseksi kannatusjäseneksi kotisivujemme kautta. Jumala lahjaasi siunatkoon!

LEIKKAA TÄSTÄ TILISIIRTO

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN NDEAFIHH	BIC FI51 1078 3000 2437 65
Saaja Mottagare	Koti Katulapselle ry Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki	Rahankeräyslupa RA/2018/270
Maksajan nimi ja osoite Betälarens namn och adress		Intian Uusi toivo -keräyksen viite 38849 Intian tonttiprojektin viite 31778 Kolumbian tärkein tarve -keräyksen viite 25564 Kannatusmaksuviite 50050
TILISIIRTO, GIRERING Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr	
Tilitä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag	Euro €

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betätningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betätningförmedling och endast till det kontonummer som betälaren angivit.

Teksti: Irmeli Kojonen, kuva: Prathibha

Uusia lapsia New Hope kodille

Intian New Hope kodin pihamaalla käy kova vilske. Lapset saapuvat koulusta ja rientävät iloisina viemään koulureppuun huoneisiin siirtyäkseen sitten käsienpesulle ja välipalalle. Samalla kun isompia on valmistunut oppilaitoksistaan ja osa heistä on jo siirtynyt työelämään, on lastenkodille saapunut uusia tulokkaita.

”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon”

Juuri tämä dramaattinen ero lastenkodille saapuvien pienten ja joskus hieman isompienkin lasten, sekä sieltä pois muuttavien nuorten olemuksessa puhuttelee minua. Seuraavat Raamatusta löytyvät Jeremian kirjan sanat ovat olleet New Hope kodin perustajien sydämellä alusta asti. ”Minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan; rauhan eikä turmion ajatukset. Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.” (Jer. 29:12) Niiden varaan on lastenkodin koko työ aikanaan laskettu ja samasta sanasta saamme mekin täällä Suomessa ammentaa voimaa ja toivoa tämän levottoman ajan keskellä. Kun käännyimme Herran Jeesuksen puoleen asioissamme, voimme luottaa, että Hän myös vastaa ja johdattaa meitä askel askeleelta, mikä ikinä tilanteemme onkaan.

Tammikuun alussa lastenkodille tuotiin viranomaisten toimesta kuusi uutta lasta. Nuorimmat heistä ovat 7-vuotiaita, vanhin 11, ja loput ovat siltä väliltä. Joukon kuopus tulee erästä heimoalueen suurperheestä. Tarina on valitettavan tavallinen: vaikka tytön isä käy töissä, perheen elämä on hajalla. Sitä varjostaa isän vakava alkoholi-

ongelma. Perheen äiti sairastaa lihasrappeumatautia, ja on yhtenä vuoteen omana. Hän ei kykene luotsaamaan perhettä yksinään eteenpäin. New Hope kodille saapuessaan tämä tyttö oli heikkokuntoinen. Hän virkistyi kuitenkin jo muutaman päivän kuluessa silmin nähten saatuaan kunnolla syödäkseen. Nyt hän on reipas koululainen, ja puhua pulputtaa innoissaan ruokapöydässä toisten kanssa.

Toinen lastenkodin nuorimmista tulokkaista on 7-vuotias poika. Hän tulee syrjäseudulta, jolla ei ole kouluja eikä liioin terveydenhuoltoa. 5-vuotiaasta lähtien hänellä on ollut useampaan otteeseen sekä lavantautia että malariaa. Lastenkodille päästyään hän on tullut hiljalleen parempaan kuntoon ja käy myös reippaana koulua toisten kanssa.

Joukon vanhin poika on erään New Hope kodilla asuvan pojan pikkuveli. Pojat menettivät isänsä nuorimmaisen veljen ollessa vain 2-vuotias. Tämä poika on joutunut näkemään paljon elämässään jo varhain. Hänen kätensä vammautui pienenä. Se hoidettiin kuntoon kotikonstein ilman asianmukaista terveydenhoitoa. Käsi toimii kyllä, mutta on vääntynyt virheasentoon. Tämä poika on kuitenkin sinnikäs ja peräänantamaton luonne. Hän ilahtui päästessään New Hope kodille. Nyt hän saa käydä koulua kuten veljensäkin ja nauttii myös siitä selvästi.

Poikien talon saamisessa aika käy vähiin

Lastenkodin haasteet ovat mittavat uusien viranomaissäädösten myötä. Jouduimme sijoittamaan

pojat erillisiin vuokratiloihin jonkin matkan päähän New Hope lastenkodilta. Viranomaiset ovat kyselleet yhä tiuhempaan tahtiin, milloin pojille hankitaan oikea lastenkotirakennus. Samalla aika käy vähiin vuokratilojen suhteen, sillä vuokrasopimus päättyy talon omistajien jäädessä eläkkeelle. Muutenkaan poikien talon nykytilat eivät täytä vaatimuksia, ja rakennus soveltuu huonosti lasten- kotikäyttöön pihamaan ollessa hyvin pieni. Pyydän asiassa esirukousta.

Lastenkodilla kaivataan myös kummeja uusille

tulokkaille. Myös aiemmin tulleilla ei kaikilla ole vielä omaa kummiä. Itsekin kummina jo vuosia olleena voin kertoa, että kummiksi ryhtyminen on monella tavoin palkitsevaa. Ottamalla oman kummilapsen voit olla muutta-massa yhden lapsen, mutta myös kokonaisen yhteisön elämää. Kuukausittainen kummituki menee kokonaisuudessaan lastenkodin lasten hyväksi, sillä toiminta pyörii vapaaehtoisvoimin. Ryhtyessäsi kummiksi eteesi avautuu mielenkiintoinen seikkailu. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä!

Haluaisitko Sinä kummiksi?

Moni intialainen ja kolumbialainen lapsi on vailla ainuttakaan kummiä. Löytyisikö heidän joukostaan tyttö tai poika, jonka tukijaksi ja esirukoilijaksi juuri sinä haluaisit ryhtyä?

Kummina tarjoat hänelle uuden alun ja toivon.

Kummimaksu intialaisesta lapsesta on 44 euroa ja kolumbialaisesta lapsesta 35 euroa kuukaudessa.

Lisätietoa kummitoiminnastamme saat kotisivuiltamme tai soittamalla meille.

Toimitus ja taitto:

Henri Pelkonen, Leila Ponkala, Irmeli Kojonen
Kannen ja sisäkannen kuvat: Miika Kojonen

Koti Katulapselle ry
Kauppiaankatu 6 C 34, 00160
Helsinki
Puh. 044-3667009
info@kotikatulapselle.com
www.kotikatulapselle.com